

32003L0092

11.10.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 260/8

DYREKTYWA RADY 2003/92/WE
z dnia 7 października 2003 r.
zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Postępująca liberalizacja sektora gazu i energii elektrycznej, zmierzająca do ukończenia tworzenia rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego, wykazała konieczność przejrzenia obecnie obowiązujących zasad podatku VAT dotyczących miejsca dostawy tych towarów, wymienionych w szóstej dyrektywie Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku ⁽⁴⁾, w celu unowocześnienia i uproszczenia funkcjonowania systemu podatku VAT w kontekście rynku wewnętrznego. Komisja zobowiązała się do realizowania takiej strategii.
- (2) Energia elektryczna i gaz do celów podatku VAT traktowane są jako towary i zgodnie z tym miejsce ich dostawy w odniesieniu do transakcji transgranicznych musi być określone zgodnie z postanowieniami art. 8 dyrektywy 77/388/EWG. Jednakże ponieważ energię elektryczną i gaz trudno jest śledzić fizycznie, wyjątkowo trudne staje się ustalenie miejsca dostawy na podstawie zasad obecnie obowiązujących.
- (3) W celu utworzenia faktycznego rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu pozbawionego przeszkód związanych z VAT, miejscem dostawy gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego oraz dostawy energii elektrycznej, zanim towary te znajdą się na stadium końcowym konsumpcji, powinno być to miejsce, w którym klient założył swoje przedsiębiorstwo.
- (4) Dostawa energii elektrycznej i gazu w stadium końcowym, od podmiotów gospodarczych i dystrybutorów do konsu-

menta końcowego, podlega opodatkowaniu w miejscu, w którym klient dokonuje użytkowania i konsumpcji tych towarów, w celu zapewnienia, że opodatkowanie ma miejsce w kraju, w którym dochodzi do faktycznej konsumpcji. Zasadniczo jest to miejsce, w którym umieszczony jest licznik danego klienta.

- (5) Energia elektryczna i gaz są dostarczane poprzez sieci dystrybucji. Dostęp do nich zapewniają operatorzy sieciowi. W celu uniknięcia podwójnego opodatkowania lub braku opodatkowania, konieczna jest harmonizacja zasad dotyczących miejsca dostawy usług transmisji i transportu. Dlatego do wykazu szczególnych przypadków określonego w art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 77/388/EWG należy dodać dostęp do systemów dystrybucji oraz ich użytkowanie, a także dostarczanie innych usług bezpośrednio związanych z tymi usługami.
- (6) Przywóz gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego, a także przywóz energii elektrycznej, powinny zostać zwolnione z podatku w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania.
- (7) Powyższe zmiany zasad dotyczących miejsca dostawy gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego, a także dostawy energii elektrycznej, powinny być powiązane z obowiązkowym podatkiem na koszt odbierającego towary, jeżeli klientowi został przydzielony numer identyfikacji podatkowej dla celów podatku VAT.
- (8) Dlatego dyrektywa 77/388/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 1 dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:

„d) w przypadku dostawy gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego lub dostawy energii elektrycznej do pośrednika podlegającego opodatkowaniu: miejsce, w którym pośrednik podlegający opodatkowaniu założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, do którego dostarczane są te towary, lub, w przypadku braku takiego miejsca lub przedsiębiorstwa, jego miejsce stałego pobytu lub miejsce, w którym zazwyczaj przebywa.

»Pośrednik podlegający opodatkowaniu« do celów niniejszego przepisu oznacza podatnika, którego główną działalnością w odniesieniu do zakupu gazu i energii elektrycznej jest odsprzedaż takich produktów i którego własna konsumpcja tych produktów jest nieznaczna.

⁽¹⁾ Wniosek z dnia 5 grudnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 13 maja 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 26 marca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/93/WE (Dz.U. L 331 z 7.12.2002, str. 27).

- e) w przypadku dostawy gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego lub dostawy energii elektrycznej, jeżeli taka dostawa nie jest objęta lit. d): miejsce, w którym klient dokonuje eksploatacji i konsumpcji tych towarów. Jeżeli wszystkie towary lub ich część nie są w rzeczywistości konsumowane przez tego klienta, towary nieskonsumowane uważa się za używane i skonsumowane w miejscu, w którym założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, do którego dostarczane są towary. W przypadku braku takiego miejsca prowadzenia działalności lub stałego przedsiębiorstwa, uważa się, że konsument eksploatował i skonsumował towary w miejscu stałego pobytu lub miejscu, w którym zazwyczaj przebywa.”;
- 2) w art. 9 ust. 2 lit. e) po tiret ósmym dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- zapewnienie dostępu do systemów dystrybucji gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz transportu i transmisji poprzez te systemy, a także dostarczanie innych bezpośrednio powiązanych usług.”;
- 3) w art. 14 ust. 1 dodaje się lit. k) w brzmieniu:
- „k) przywóz gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego, lub przywóz energii elektrycznej.”;
- 4) w art. 21 ust. 1 w wersji określonej w art. 28g lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) podatnik dokonujący podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub usług, z wyjątkiem przypadków określonych w lit. b), c) i f). Jeżeli podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub usług dokonywana jest przez podatnika, który nie ma siedziby na terytorium kraju, Państwa Członkowskie mogą ustanowić, zgodnie z warunkami przez nie ustalonymi, że osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku jest osoba, dla której dokonuje się podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub usług.”
- 5) w art. 21 ust. 1 w wersji określonej w art. 28g dodaje się lit. f) w brzmieniu:
- „f) osoby, które otrzymały numer identyfikacji podatkowej do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju i do których dostarczane są towary zgodnie z warunkami określonymi w art. 8 ust. 1 lit. d) lub e), jeżeli dostawę dokonuje podatnik niemający swojej siedziby na terytorium kraju.”;
- 6) w art. 22 ust. 1 lit. c) w wersji określonej w art. 28h tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „- Każdy podatnik, z wyjątkiem podatników, określonych w art. 28a ust. 4, który, na terytorium kraju, dokonuje dostaw towarów lub usług dających mu prawo do odliczenia podatku naliczonego, innych niż dostawy towarów lub usług, od których podatek jest płacony wyłącznie przez klienta lub odbiorcę zgodnie z postanowieniami art. 21 ust. 1 lit. a), b), c) lub f). Jednakże Państwa Członkowskie nie mają obowiązku przydzielania numeru identyfikacji podatkowej niektórym podatnikom, określonym w art. 4 ust. 3.”;
- 7) w art. 28a ust. 5 lit. b) dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- dostawa gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego lub dostawa energii elektrycznej, zgodnie z warunkami określonymi w art. 8 ust. 1 lit. d) lub e).”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 7 października 2003 r.

W imieniu Rady

G. TREMONTI

Przewodniczący